

Szerkesztőségi iroda:

Főiac, Osulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pellák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Házipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap

Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyiltér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a „NEMERE”

IX. évfolyamának II. negyedére.

Előfizetési feltételek:

Ápr.—június 1 frt 50 kr.
Külföldre egész évre 8 frt — kr

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Pellák Mór könyvnyomdája
Sepsi-Szentgyörgyre küldendők

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
matlathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

Egy román lap polemiája.

A „Gazeta Transylvaniei” a következő ve-
zércikket hozza, melyet hű fordításban mi is
közölünk, mert nagyon illusztrálja a román
atyafiak „testvéries” gondolkodását.

„Mialatt — mondja az idézett lap — az
országgyűlés közoktatási bizottságának tagjai:
Trefort, Grünwald, Molnár, Csengeri stb. urak
a magyarnyelv kötelező tanításának legprak-
tikusabb módja felett tanácskoztak — a „Pesti
Napló”, a kormányparttól különválsó deákisták
közönlönye egy cikket hozott, a melyben ismét
„testvéries” szavakat intéz az erdélyi és magyar-
országi románokhoz és szoros szövetségre szö-
lítja fel őket a magyarokkal, nem felejtve el
azonban fenyegetéssel élni azon esetre, ha a
románok az adott tanácsot nem fogadják el.

A „Pesti Napló” argumentumai, melyeket
nézete mellett felhoz, nem újak előttünk, mind
amellyel oly variációt nyújtanak, melyet érde-
kesnek nevezhetünk, ha a thema, melyről szó

van, bennünket illetőleg nem lenne oly szomo-
ru. Nagyon jellemző az erdélyi és magyaror-
szági románok és magyarok közötti viszonyra
nézve, hogy egy első rangú magyar közlöny,
midőn oly nagy és fontos kérdésről, mint mi-
lyen ezen két nép kibékítése, szől s védelmezni
akarván a magyaroknak velünk szemben eddig
követett eljárását, nem bír más fontosabb in-
dokot foltozni, hanem kénytelen a napi nagy
politikából merített bánális frazisokra szorolni

Nagyon jól tudjuk, hogy a budapestiek
szeretnek minden alkalommal magas politikát
tízni. Szép, ha valaki magas politikára is képes
midőn ismeri szomszédainak is szenvedéseit és
bajait, de legjobban, legokosabban és leghasznó-
sabb politika az, mely arra tanítja az embert,
hogy előbb saját ügyei után lásson, jól és kel-
lőleg rendezze dolgait saját házában, s előbb
saját külsőbe előtt seperjen. A „Pesti Napló”,
ugy látszik, nincs eléggé áthatva ezen igazság-
tól, mert több mint lovagias rugékonysággal s
könnyűséggei teszi túl magát az erdélyi és ma-
gyarországi románok számtalan panaszán, mint
milyen az agrarius kérdés is, mely maga is bi-
zonyítja, hogy nyílt seb népünkre nézve s bi-
rálni akarván az ezen országokbeli románok
szituációját, majdnem kizárólag Oroszországgal
és Romániával, és a szentpétervári és bukaresti
államférfiak által követett politikával foglal-
kozik.

Mit vagyunk mi okai annak, ha Oroszor-
szág el akarja nyelni Bulgáriát, azután Romá-
niát és később minket is a magyarokkal együtt?
Mi viszonylatban áll e félelmes muszka terv
Erdélynek és Magyarországnak belügyeivel, az
agrarius kérdésekkel s egyéb bajainkkal? Le-
hetséges-e vajjon, hogy ezen panaszok s bajok
megszűnjének azon okon, mert a „P. Napló”
Oroszországnak ezen titkos tervét felfedezte?

Mi azt hisszük, hogy midőn egy országot
valamely külellenség fenyeget, elég, ha annak
fiai vértüket ontják megmentésére, de nem tu-
dunk egyetlen esetet sem a világtörténelemből
arra, hogy egy nép kénytelen legyen feladni
minden jogait és lemondjon az életéről — azért,

mert fenyegetve látja magát bármily hatalmas
és veszélyes ellenség részéről. Ellenkezésképp, ép
a hasonló veszély közeledése fel kell hogy éb-
ressze a népet mély álmából, hogy visszanyerje
s újra megacélozza erőt azon időre, midőn a
támadás kívülről bekövetkezik.

Midőn kettő szövetségek, két hogy — ha
nem is független, de legalább egyenlően jogó-
sítottak legyenek; szövetségről tehát a szó va-
lódi értelmében csak a magyar állam és Ro-
mánia, vagyis az erdélyi, magyarországi és hor-
vátországi népek és a romániai nép között le-
het szó. Jellemző itten, hogy a „Pesti Napló”
bennünket erdélyi és magyarországi románokat
nem tekint kiegészítő részül azon népecsknek,

mely Romániával jogosítva van szövetséget
kötni, de a mellett, hogy ily fontos állami kér-
désben teljesen ignorál bennünket, más részről
felelőssékké tesz minket azon esetre, ha a Ro-
mániával való szövetség nem jön létre, — azt
mondván, hogy túllünk sok, sőt minden függ.
A „Pesti Napló” biztosít bennünket, hogy ha
nem leszünk eléggé „hű és őszinte” polgárok,
hogy a magyar nemzet és kormánya” megbiz-
hasson bennünk, a magyarok nem fogják vé-
delmük alá venni Romániát, hanem inkább en-
gedni fogják hogy Oroszország elnyelje és mi-
után „másod sorban” Magyarországot is fenye-
geti a muszka, ez a magyarokat is megtámad-
hatja és mindennek mi és csakis mi leszünk az
okai. És miért? Mert mi is, a három milli ro-
mán követeljük, hogy az emberiséghez méltó
existenciánk legyen és ne legyünk többé páriák
a magyar faj emelkedésére és dicsőségre.

A „Pesti Napló” biztosítékot is kér tőlünk,
azt kívánja, hogy győzzük meg a magyarokat
loyalitásunk és hazafiságunk felől, sőt mi több,
azt követeli, hogy a nemzetiség béke felett mi
erdélyi románok örködjünk püspökeinkkel. Más
szóval, a magyar nemzet és kormánya” legyen
ment ezen kötelességtől is és semmit se tegyen
a népek közötti jó egyetértés helyreállítására;
különös logika. A magyarok külön biztosítékot
kivánnak tőlünk loyaltásunk dolgában; hát mi
biztosítékot adtak nekünk arra nézve, hogy

TARCA.

Vallás és rajongás.

(Folytatás)

Mint már mondtam, a pársik legnagyobb részét
nagy és kis, de becsületes kereskedők, de nem
hazók-vonók; kis nyereséggel is megelégszenek,
ennek következtében nemcsak vagyonosak, hanem
sokan gazdagok is és nem ritkák közöttük, a kik
milliókkal bírnak, mert a Bombaion általi kereske-
des nagyobb részmint az ő kezökön fordul meg és
csak azóta emelkedett oly magasra a mióta őket
megtelepedtek. Említém, hogy a pársik tűzmadók
azaz ők a tűzet a legistább elemnek tartják s a
lángokban az istenséget képzélik; ezért ha egy
pársinak a háza ég, ő családostól és cselédestől
menekül ugyan a házból, de nem viszen semmit
magával. A hogy a háztól egy bizonyos távolságra
van, megfordul a tűz felé, de se nem sir, se nem
jajgat, hanem a kezeit összekulcsolja és mindaddig
imádkozik, míg a háza elég. Ez sokszor nagy kárt
okozott, — ezért a kormány, hol pársik laktak,
a tűzoltást megteszi, de a költséget megtéríteti, mit
ők köszönést mellett jószívvá meg is térítenek. —
Hanem most már ők is kezdik veszedelmes istenö-
ket, ha az mint veres kakash megjelenik a házban,
fecskendőkkel és más oltó szerzkkel elkergetni. —
Nincs az a hatalom e földön, mely egy pársit jóval
vagy rosszabbal arra tudna bírni, hogy kovács vagy
lakatos mesterember legyen, mert a vannak tűzbe
dugása által az istenség meg lenne fertőztetve. Ha
a párs haldoklik, rokonai megcsipnek egy kutyát
s a haldoklóknak ágylábaához kötik és mindaddig
verik, míg a beteg kimulik. Ez azért történik, mert
ők abban a hiedelemben vannak, hogy a haldokló

ágyánál egy jó és egy gonosz lélek áll készen a
lelkét elfogni s a melyik hamarabb elfoghassa, az
viszi magával. De hogy a gonosz ne közeledhessen,
a kutyát verik, mert az az eborditástól leginkább
fél és nem mer közeledni s így a jó lélek fogja el
a haldokló lelkét. Mindebből talán valaki azt fogja
következtetni, hogy a pársik valami tudatlan em-
berek lehetnek, de ez nagyon csatlakozna, mert ha
szintén nem is bölcssek, mégis az angolok után a
legmiveltebbek Keletindiaiban s akár melyik más
polgárosodott nép előtt nem fognának szégyent
vallani. — Ugy hiszem, hogy mindezek után nem
kétkelhetünk abban, hogy ezeken pársik azokat, kik
kik nemkeresztény létükre Krisztus ezen szavait:
„szeressed felebarátodat, mint önmagadat” —
leghívebben teljesítették és teljesítik. Bocsanatot
kérek, ha terjedelmes lettem, de tudván azt, hogy
a történelemben előforduló zoroaster vagy zerdus
hit oly röviden van érintve, hogy az ember még
csak fogalmat sem szerezhet magának róla, ennek
következtében bátorkodtam saját kevés tanulmányo-
mat egy kis keretbe foglalni s a végett a tisztelt
olvasó közönség elébe terjeszteni, hogy meggyő-
ződé legyünk arról, hogy egy némely ós vallás-
ban mily üdvös elvek rejtlettek. Mily bölcsészeti
mely fogalom szükségeltetik arra, hogy egy vallá-
silag évszázadokon át üldözött, elnyomott és meg-
vetett néptörzsek embergyűlölvé ne váljon, sőt
hogy az embereknek jólétét és haladását előmoz-
dítsa? Mily szilárd elvi meggyőződésnek kell ezek-
ben a pársikban rejleni, hogy őket annyi nyomor-
gatás után sem tudták eltántorítani? Félre téve a
félreteendőket, úgy hiszem, hogy ezen ós vallásnak
elvé s ennek követői most is tisztelni és becsülni
valók. Térjünk innen a kitűzött célhoz, a keresz-
tény hit fejlődéséhez s érintsünk ebből egy pár
történelmi főbb eseményt a legújabb időkig. — A

hogy Krisztus tana terjedt s a pápában az egy-
házi hatalom összpontosult, bekövetkezett azoknak
rajonzása s uralomvágya is, mely utóbbit a theo-
kráciai hatalomban évszázadokon át Európán gyá-
koroltak is, fájdalom, az emberiségnek kiszámitha-
talan szellemi s anyagi kárára. A pápai rajongás-
nak s uralomvágyának első főbb következménye az
volt, hogy a görög császárok, kiknek oly dicső
mult lebegett még szemük előtt, megalázza érez-
ték volna magukat, hogy egy római püspök fel-
sőséget gyakoroljon rajtuk, s az egyházi egyen-
lenség színe alatt megváltottak a latin egyháztól,
s így megtörtént az első szakadás. A pápák rajon-
zásának nagyszerű s a történelemben egyedül álló
példája a keresztény háborúk. — Ha az ember azon
időkre visszatér, nem tudja, mit bámuljon inkább:
a pápák rajongását, vagy a nemzeteknek vakbuz-
góságát. Mennyi vér és vagyonáldozat siker, azaz
állandó siker nélkül! Ha azora erőt, melyet oly
célserűen fecseleltek el, értelmebben használnák
fel: minden bizonynyal a világ másképpen üt ki.
— Ha a kereszténység Syriában meghonosulhatott
volna, akkor Kisázsiaiban az egyesült Tigris s Eu-
phrates torkolatág a keresztény hit elterjedtét
volna, a Kaukaszban nem volna a mohamedaniz-
musnak, mert már 1110-ik évben az akkori kauka-
zai Semiramis, Tamara királyné a népeket a ke-
resztény hitre térítette volt, csak az ő hála s a
mohamedán hit haladása után lett az utóbbi tul-
nyomó a Kaukaszban. A görög császárság még
most is Állana s a törököknek még híre sem lett
volna Európában. Ha a Sat el arab (arabs folyó az
egyesült Tigris s Euphratesnek arabs neve) part-
ján települhettek volna meg, a mohamedanizmus
el lett volna választva; egyik felét képezte volna
Arabia s Afrika, a másikat Persia és Középázsia
s így a mohamedanizmus meg lett volna bénítva. —

nem akarnak minket magyarizálni? — Talán a Tisza-Trefort urak törvényjavaslatára képez ilyen biztosítékot?

Hiában kísérli meg a „Pesti Napló“ kétség alá vonni a román népek a trón és haza iránti loyálisát. Ez sokkal magasabban áll, mintsem a magyar sajtó rozskarakat gyanúsításai érintenék, ez bebizonyított századok során át s be fog bizonyítani jövőre is, béke idejében ép úgy, mint mikor a haza veszélyben lesz, de ez a loyális soha sem fog mehetni oly messzire, hogy az erdélyi és magyarországi román nép öngyilkosságot kövessen el.

* Mint a „B. C.“ Bukurestből értesül. a román kormány a vasuti csatlakozásokról szóló conventionának a kamarákban történt tárgyalása alkalmával a magyar kormánnyal kötött vasuti tarifa szerződés szövetségét is tudomására hozta az illető bizottságoknak. E szerződés értelmében a román kormány kötelezte magát, hogy a bukarest-pred-ali vasut vonalon nem fog kilométerenként magasabb tarifa-egységtételt engedélyezni, mint a mekkora a bukarest verciói vonalon van életbe léptetve, minél fogva a teherszállítási ártekek kilométerenként az egyik vonalon nem lehetnek magasabbak mint a másikon.

Bukurestből jelentik a Neue fr. Presse: Károly fejedelem ratificálta az Ausztria-Magyarországgal kötött vasuti egyezményt. Az alkalmányozó gyűlés jun. 5-én ül össze. A bojárak ellenzéki pártja és a moldvai párttörödek, a melylyel Kogolniceanu fusionált, a zsidók emancipációja ellen izgatnak választási programjukban. A választási mozgalom máris nagyon élénk, úgy hogy a miniszteriumnak nagy próbát kell kiállania. Az ellenzék kortesei arra hivatkoznak, hogy pártjuknak támogatást ígért az orosz és a német kormány.

A belzavarok Oroszországban nem érnek véget. Mialatt a nihilisták vakmerően folytatják a terrorizálást, minduntalan kitörnek másnemű helyi zavargások is. Tiflisből érkezett hivatalos jelentés szerint Stawropol kerületben tizenhét falu fellázadt. A fölkelést az orosz hivatalnokok okozták. kik a szegény kaukázusi hegylakosokat embertelen adóbeírásokkal kínozzák és azokat mindenféle képen csalfák és elnyomják. A több mint öt ezer fegyveres felkelő ellen a kormány két gyalogezredet küldött. Winodelnoje és Derbetovskóje faluk közt néhány nap előtt a katonaság és lázadók közt valóságos csata folyt. A fölkelők véresen megverték és megszalasztották a katonákat, kiket tovább egy óránál üldöztek. Tiflisből most új hadcsapat siet a fölkelés színhelyére.

Konstantinápolyból jelentik, hogy a kaimék-re vonatkozólag új terv merült fel. A kormány, hir szerint el van határozva a kaimékat a forgalomból kivonni és 3 percentszáz járadékknnyvekkal becsélni. Az ércpénzhiányon segítődné, a kormány a hivatalnokok fizetéseinek folyóvá tétele által azonnal 400.000 fontnyi (mintegy 9,200.000 frank) össze-

Hanem hagyjuk a multat s közeledjünk a jelenhez. A rendeltenségek: és visszaélések, melyek a kath. egyházban történtek, a keresztény hitben a második szakadást, azaz a reformációt idézték elő. A pápák átlátták, hogy a reformáció haladásával nem csak hatalmuk, hanem jövedelmük is csökkenni fog, ezért hát óvszerről is gondoskodtak s ez az inquitio volt, de nem használt; ezt még a gonosz se tudta feltalálni, ahöz emberi ész kellett. Úgy mint a kétségbeesett kártyás, ki az utolsó szerencsepróbát teszi a kártyán, épen úgy megtették a pápák is az utolsó kétségbeesett próbát a reformáció megakadályozására a harminceves vallásáború előidézésével. Ezen gyászos harc után megszilárdult a reformáció; a sajtó feltalálván, kezdett Európá szellemileg s anyagilag haladni. — Mint egy nyomorúságos mély álomból ébredett fel a kereszténység s a hogy kijózanodott, megilletődéssel ráta le a magáról azon vallás bilincseit, melylyel őt a pontifikus évszázadokon át, mint tehetetlen gyermeket a jászalagon vezették, és haladni kezdett s ez által a pápai hatalom is mindinkább hátrébe szorult. Már I. Napoleon 1808-ban értésére adta VII. Pius papának, hogy a vatikáni villámok a sok használás által eltoppantak; mert ő felszólította volt a pápát hogy a kikötött zárja el az angolok elől, de a pápa magát többnek tartván a császárnál, nem engedelmkedett. A császár sem törődött sokat a pápával, hanem elfoglalta birtokát, őt magát elfogatta és Pontenebleaubba idéztatta, honnan 1614-ben tért vissza Rómába. Az ilyen kézzel fogható intése a korszellemnek sem tudta a pápákat haladásra bírni, mert bezárólag IX. Piusig még mindig a régi kerékvágásban maradtak, ámbar már annyira jutottak, hogy szabad kvártélyt és kosztépénzt kaptak. Hanem evvel a IX. Piuszal, ha meg is halt, meg kell ismerkednünk, mert ez nemcsak rajongó, hanem oly-uralomvágyó volt, hogy ha lehetett volna, még egyszer egy harminc éves háborút előidézt volna, csak hogy uraloghasson. Lássuk hát, hogy ki volt, mi volt ő és mivel töltötte idejét.

(Vége következik.)

get hozna forgalomba, melyet a pékek kártalanítására tartogatott. Malet brit ügyvivő a mult héten új kölcsöntervet terjesztett a szultán elé, melyet Anglia hajlanó volna Franciaországgal közösen megvalósítani, de azt a szigorú feltételt köti, hozzá, hogy apénzgyűmizsteressé angolra bizassék kit angol és francia hivatalnokok támogatának. A törökök azonban már odáig jutottak, hogy nem maradt egyéb háta, mint minden feltételt elfogadni.

A görög kérdésben a francia sajtó egy része meglehetősen iles támadást intéz Anglia ellen, mely a görög kívánságok teljesülését akadályozza. Ugy látszik azonban, hogy maga a francia kormány is jobbnak látja most már kissé mérséklőleg hatni a görögökre: Fournier francia nagykövét, mint a „Pol. Corr.“-nek Konstantinápolyból jelentik, legutóbb kerekken kijelenté egy nála tiszteleggett görög küldöttségnek, hogy Janináról végleg le kell mondaniok s midőn a küldöttség vezetője, Kiriakopulo ez ellen hevesen tiltakozott, Fournier oly kemény szavakkal utasította rendre, hogy a küldöttség egészen megzavarodva távozott. — Ez alban liga, mióta megtudta, hogy a porta határozottan megtagadja Janina átengedését, szintén újból nekibátorodott s erőiesen készül, hogy a kormányt az ellenállásnak támogassa. Március 24-én Diakovában több mint száz alban főnök gyűlt össze s hosszas tanácskozás után határozat hozott, mely előadja az albanok kívánságát tartományuk jövő kormányzatára nézve; egyuttal pedig küldöttség választott, mely valamennyi nagyhatalomnál körutat tévén, felszólítja az európai kabineteke a görög követelések visszautasítására. A küldöttségben van két kormányhivatalnok is. A gyűlés végül azt határozta, hogy husvét után ismét egybegyűl az európai körutrol visszatérendő küldöttség jelentésének meghallgatása végett.

Franciaországban a parlamentek Párisba való visszatérése egyelőre letűnőn a napirendről, annál inkább előtérbe lép a klerikális izgatás. A baloldal részéről interpellációt terveztek a kormányhoz, szándékozik-e rendszabályokhoz nyulni a püspökök izgató fellépése ellen; a mérsékeltbb frakciók azonban Allain Targé elnökelel tartott értekezletükön elhatározták, hogy interpellációt nem engednek meg, hanem várokozásukat fogják kifejezni, miszerint a kormány a püspökök által megindított kérvényezési mozgalmat tudni fogja a törvényes határak közé szorítani. Egyelőre a mozgalom még mindig terjed s Párisban a monarchisták vezérfiaiból épen most alakult meg a bizottság, mely az egész izgatást a központból vezetni akarja.

A diplomáciai tárgyalások

a keleturmeliai vegyes megszállás ügyében még mindig fűgőben vannak, s az ellenmondó hírek sűrűn váltogatják egymást. Mig több oldalról azt híresztelik, hogy az okkupáció terve már meghisultnak tekinthető — amit azonban az angol parlamentben történt miniszteri nyilatkozatok megcáfolnak —. másfelől már azt is tudni vélük, hogy a megszálló sereg főparancsnokául a részt nem vevő hatalmak valamelyikének egyik tábornoka Mac Mahon vagy Manteuffel fog kinevezettni. Ez azonban nem egyéb pusztá kombinációnál, s az alkudozások most még lényegesebb pontok körül forognak, különösen a portával mely, úgy látszik még mindig nem adta beleegyezését a tervezett okkupációhoz. A kórsürgöny melyet a török kormány ez ügyben az európai kabinetekekhez intézett, a „Köln. Ztg.“ berlini tudósítása szerint, lényegében a következőket mondja:

„A kelet-urmeliai nemzetközi bizottság mandátumának meghosszabbítását a porta elfogadja és akként magyarázza, hogy a bizottság a török fő kormányzóval egyetértésben mintegy ellenőrizze és közvetítse a berlini szerződés által megszabott kormányzat életbe léptetését. — Ha a fő kormányzó személyére nézve megegyezés nem jöhetne létre, ideiglenesen, egy esztendőre helyettes kormányzat lehetne kinevezni. A szervezeti statutum oly pontosan körülírja a kormányzó jogkörét, hogy önkényes tettek, melyek e lakosságot fölzoghathatnák, elő sem fordulhatnak.

A körirat élesen megvilágítja a bujtoztatásokat melyek Kelet-Ruméliában ébren tartják az izgalmat s melyek a porta nézete szerint a vegyes okkupáció által csak újabb bátorítást nyernének. A körirat emlékeztet arra, mily nehézségeket talált a nemzetközi bizottság feladata teljesítése közben — mint tétetett szamára lehetetlenül a pénzügyi kormányzat, utal a fényverek kiosztására és hangsúlyozza, hogy mindez nagyobb arányokban folytatatik, minél inkább közeledik a török fő kormányzó beiktatásának ideje. A körirat ezután kiemeli, hogy a porta indítványa, miszerint a Balkánhoz vezető bizonyos pontok, minők Burgas, Ichtiman stb. török csapatok által szállításnak meg, nem a vegyes okkupációban való részvétel nyomán, hanem mint ellenjavaslat tétetett. Ha a porta nem készül azonnal a Balkán szorosainak megszállására, ez csak azért történik, mert nem akar elégtételt venni a határszabályozó bizottság megállapodásainak.

Politikai körökben még mindig remélik, hogy Anglia és Ausztria-Magyarország erőfeszítéseinek sikerülni fog engedékenységre bírni a portát, főleg a hatalmak részéről adandó azon biztosítás által, hogy a vegyes megszállásból semminemű praee-

dens sem lesz, alkotható a berlini szerződés ellen, sőt az okkupáció épen a kongresszus határozatainak végrehajtását lesz hivatva biztosítani.

A szegedi expedíció.

A képviselők tiszaszabályozási szemleutjáról az „Egyetértés“ a következő táviratokat közli: Zenta, ápril 7. Reggel hagytuk el Török-Becsét. Volt alkalmunk meggyőződni, milyen szép egyetértésben élnek itt a különböző nemzetiségek. A vacsorában a községi előjárók és valamennyi hitfelekezet lelkes részt vettek. A szerb pap egy képviselőnek, ki meggratulálta, hogy magyarul tud, némi sértődéssel felelt, hogy ő magyarnak tekintí magát. Török-Becsét erős küzdelmet kellett vívnia a Tisza ellen. — A parton álló házok kis lábvizet vett. Sok költségükbe kerül az évenkénti védekezés. Panaszkodnak a tiszaszabályozás ellen. Vagy gyökeres orvoslás vagy nem vagyunk képesek sokáig megbírni az élethalálharcot, mondják egyhangulag. Rájuk és általában az egész alvidékre jó benyomást tesz a képviselők érdeklődése.

Ahol egyes megállapodásokon vidékbeliekkel érintkezünk, mindenütt panaszt hallani, hogy mennyire nem törődtek eddig az Alsó-Tisza menetének sorsával. A szabályozás ép itt a legfeljettebb, — a hol pedig legelőkezetesebbnek kellene lennie. Tapasztaltuk ezt Török-Becsétől haladtunkban. E szakasz a legszörnyetebb túrsulatok kezében van, 20 mérföldnyi töltés vonalat véd, 400,000 hold földet ármentesít, még is Moholylyal szemben és az adai révnél a rendszertelen szabályozás egyik alaphibája, a gátak összeszeritása szembetűnően jelentkezik. A hol a gátak szélesebb ártért engednek, ott a Tisza árjának játéka meglátszik, mennyire gyengül gátromból ereje. Paleocapa rendszeréből azt nem vették figyelembe, mire fűslyt fektetett. t. i. az Alsó-Tiszán a gátaknak kellő távolban való felépítését. Mentül több földet akartak mentesíteni és veszélyeztettek valamennyit. Mäskülönben a közbirtokosok közül választott vonalfőnökök jókarban tartják e szakasz töltéseit, jobban megvédve sehol sincsenek, a veszedelmre való tekintetből megfelelő distanciában rözse- és nádkazalokat tartanak védelemre készen, a gátak elé mindenütt a Paleocapa által ajánlott fűzeseket ültették 12 öl szélességben, a belvizeket levezető kilenc zsiliptük is kitűnő karban van. Az e szakaszba eső 95 ik franyovai és 94-ik adai átvágás kiszélesítésén dolgoznak. Ada mellett kotrógép dolgozik.

Zentán nagy számú közönség várt a parton, a kikötőben egy szegedi hajó volt, melyről hattagú küldöttség jött a „Minerva“ fedélzetére, élén Bakay képviselővel. Szeged városa nevében Reizner főjegyző üdvözlé a képviselőket. Megköszönte, hogy oly szívesek voltak fāradni, jőjjenek — uymond — és lássák szemekkel a pusztulást. Mi eljöttünk — folytatá — hogy szomorú kálauzaik legyünk víz alatt levő városunkban. Erre a társaság a küldöttséggel együtt készen tartott kocsiakra ült, hogy a negyedórára fekvő Csókán igénybe vegye Sváb Károly vendégseretét.

Szeged, ápril 7. 10 óra 55 perc. Zentáról miután a város részéről a polgármester az intelligencia kíséretében üdvözölte a társaságot, 4 órakor érkezett az expedíció Szegedre. Szemle után konstatáltatt, — hogy a legnevezetesebb pont a vedresházii egy mérföldnyi átvágás, mely az összes átvágások közt a leghosszabb és költségesebb fentartásánál fogva a legvitásabb. Paleocapa úgy találta elfogadhatónak, ha a Maros Szeged alá vezetik, hogy nagy sebességgel és szélességgel a kiképződést elősegítse. A költségvetésben ez évben is tekintélyes összeg van rá felvéve. A felsőtoron-táli gáttársulat főmérnöke és a szegediek biznak kiképződésében s előnyöknek tekintik a városta. E mérnök a szegediekkel együtt a perscrai töltést feladandónak véleményezi. Szegeden nagy közönség várta a társaságot. Azonnal ladikokra ültünk és Bakay vezetése alatt két részre oszolva, megtekintettük a belső árviz lefolyását a vasuthid három köze alatt. E lefolyás, mérnökök véleménye szerint, 100 szivattyu hatásával fölér. Ennek köszönhető az apadás gyorsasága. Maig három láb s két hüvelykkel apadt. Sok utca felszabadult, u y az emelkedettebb helyek Alsóvárosan is. Csolkokon való közlekedés egyre nehezebb és szakadozottabb. A Kalvária felőli kátlanokban azonban még 8—15 láb mély vizek vannak. E víztömegek látványa és futólagos számítás nyomán egy a szakfériaik egy része, mint a képviselők többsége azon meggyőződést meríté, hogy ez óriás víztömeg kiszivattyúzásához nem 20, hanem 90, sőt 100 nap is fog kelleni. Így is kétséges, nem véz-i-e el gyorsabban és ingyen az időjárás és lefolyás. A szegediek félnek az alföldi vasuti töltés szakadásainak betömésétől. Most élő vízők van, a betömés után holtat kapnak. Az átszakadások betöltésére szolgáló előmunkálatokat a vállalkozó cég már megkezdte s verik is már a pilótákat. — Az ajánlati számlákhoz képest költségeiket aránytalanul megkevesbiti, hogy az apadás következtében szabadabb vált vasuti vágányokon egyenest az átszakadás torkához visznek földet, mert nem hajókon szállítják, hanem katonai erők pontonokkal. A szegedi kör közös értekezletre kérte fel a képviselőket, a melyben elő fogja adni nézeteit a város sorsa és jövője felől. Holnap fogjuk megnézni az átszakadási pontokat.

Jagócsy Péterffy József értesítése a hazi iparról.

Négy esztendeje mult annak, hogy a házi ipar fejlesztésével mint miniszteri biztos foglalkozom. Trencsénmegyétől a Székelyföldig harmincz-nyolcz törvényhatóság területén fordultam meg tért keresve, hogy a társadalmi közreműködést megismerjem. Sokat jártam minden eredmény nélkül, az igaz, de mind ennek daczára ott, hol megakartak érteni, oly kézzel fogható eredményeket mutatok fel, melyek kétségtelenné teszik először azt: hogy Európában kulturkeisebb népet a miénknél — és pedig minden nemzetiségkülönbség nélkül — találni nem lehet; másodsor önmagunk, gyermekeink és késő unokánk ellen nagyobb bünt el nem követnünk, mint hogyha a házi ipart nem tekintenénk közgazdasátnak egyik legfontosabb kérdésének, s ennek megoldásánál zem működ-nének minden kitelhető erőnkkel közre.

Ez léven meggyőződés, és mivel a felől is meggyőződtem, hogy a házi iparról, annak természetéről s közgazdasági fontosságáról a foglalkozó maig sincsenek tisztázva, végre — mivel a házi ipar kérdése a törvényhozás kebelében még nem tárgyalottatott úgy, mint az azt nagy horderejénél fogva megérdemelné, — elhatároztam magamat a házi ipar fejlesztésére irányult mozgalom keletkezéséről, annak eddigi eredményeiről hü jelentést hozni a nyilvánosság elé, előre bocsátván némi magyarázatot a háziipar lényegéről, mi általán sikerülend némely — az egész ügyet gátló balfogalmakat a helyes utra terelni.

Ha hazánk igen tisztelt törvényhozói és a művelt társadalom, kik számára e sorok írvák, ezeket becses figyelmükre méltatják s oly jó indulattal veszik, mint a mily önzéstelen hazafiai érzelmet ezek írtak, úgy én, ki életmet ez ügynek szentelém, gazdagon leszek jutalmazva.

Alig, hogy az 1867-iki kiegyezéssel a magyar királyi minisztérium megalakult, a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium iparügyi osztályát gróf Zichy József volt miniszter és ez időszertint valós. b. tit. tanácsos vette át mint tisztetbéli osztálytanácsos.

Az időben szerencsés voltam igen gyakran nevezett gróf ural találokni s akárhányszor e szerencse ért, beszélgetésünk tárgya mindig a hazai ipar ügye volt.

Egy alkalommal megpendítém a házi ipar eszméjét, mert úgy voltam és vagyok meggyőződve, hogy először, mindaddig, míg egy állam csupán kizárólagos földmívelési állam, — biztos önálló anyagi alappal nem bír: másodsor, hogy mindaddig, míg a nép a földmívelési munkákon kívül mellékfoglalatosságot nem üz, tehát házi ipart nem folytat, — egy államban nagyobb ipart kifejteni vagy alkotni teljes lehetetlen.

Nem én állítottam fel e tant, hanem felállították a világ első nemzetgazdái, s mellettük bizonyít a művelt államok iparfejlődésének története.

Nézetem az volt, hogy az ipar és házi ipar fejlesztése legcélszerűságonban a társadalmi munkás-ság által lenne eszközölhető, azonban úgy, hogy az állam kormányja vegye kezébe a kezdeményezést s részesítse a társadalmi munkásságot a leg-hathatósabb erkölcsi és anyagi támogatásban.

Nevezett gróf ur nézeteimet osztotta s egy alkalmas időben önmaga Göröve István, az időben földmívelés ipar és kereskedelemügyi miniszter urnak előterjesztést tett.

Ugy emlékezem, hogy e tárgyhöz hozzá szö-lött hazánk elhunyt nagy bölcsé is és azt is tudom, hogy minden el volt készítve arra, hogy a háziipar fejlesztése céljából én magam egyelőre a felvidékre küldessem, összegyűjtendő a szükséges adatokat, melyeknek alapján egy javaslatot kellett volna kidolgoznom.

Azonban a viszonyok úgy fejlődtek, hogy ezen terv félre tetetett. Miért? Annak elemzése nem ide tartozik s a tény a multé. Elég hogy a dologról addig nem történt említés, míg gróf Zichy József ő exja a miniszteri tárczát át nem vette. 1873-ban volt midőn ismét felvetvük az eljött fonalat.

Ugyanis gróf Zichy József miniszter ő exja kinyilatkoztatta, hogy kész a következő évi költség előirányzatba bizonyos összeget felvenni, hogy a kérdés tanulmányoztassék és én, a tervelt felvidéki, ugyszintén egy külföldi utazást megtehessek.

A szerencsés véletlen úgy akarta, hogy egy nemes és valódi hazafias érzelmű barátom, budai Goldberger Henrik ur felfogja a kérdés egész jelentőségét, nem várva semmit, 1873 május havában ő t e z e r f o r i n t o t b o c s á t o t t a m i n i s z t e r u r r e n d e l k e z é s e r e o l y k i j e l e n t é s s e l, h o g y e l ő s z ö r e z a h á z i i p a r e r d e k é b e n a d d a s é k k i, m á s o d s z o r h o g y n e v e s e h o l s e m l i t e s s é k. —

Ez összegből tanulmányoztam én a bécsi világ tárlaton a különböző államok ipari oktatásának és háziiparának viszonyait: — e pénzből tettem egy nagyobb utat Németországba és utóbb a felvidéken; e pénzből fizetettek 1874. ápril 1-től december 31-ig mint miniszteri biztosnak uti általánnyaim.

E pénzből sikerült az első s ma fényesen működő házi ipar egyesületet nyolcz megye területén Pozsonyban eszközölt székhellyel alakítanom.

1875. január havától azon év majus elsejéig mint magányzó folytattam a munkát csupán az alakított egyesületre támaszkodva, míg ekkor ő

exja Trefort Ágoston miniszter urnak óhaja és akaratát folytán ismét miniszteri biztossá nevezetvén ki, mindkét minisztérium rendelethez folytán működésem kiterjesztém az ország más vidékeire is, s működöm így ma is.

Míg én a fennebb jelzett időben a mozgalmat megindítottam, a vallás és közoktatási minisztériumban is komoly megfontolás tárgyát képezte a házi ipar és ipari oktatás kérdése; s ha őszinte akarok lenni, egyedül Trefort Ágoston ő exja bölcs belátásának, részemről alig érdemelt magas bizalmának köszönhetem azt, hogy az alább felsorolandó eredményeket ma felmutathatom, s hogy a házi ipar kérdésének megoldása nem maradt pusztá ohajtás, hanem ma már elodázhatalanná vált és oly stadiumba jutott, hogy arra a törvényhozás figyelmét felhívni, az ügyet nyílt vita alá bocsátani hazafiai kötelességemnek ösmerem. Ime ebből áll a házi ipar fejlesztésének eddigi története.

El kelle ezt egyszer mondanom azért, hogy egyfelől maradó emléke legyen annak, hogy kik voltak a háziipar fejlesztésének első támogatói, — másfelől hogy megismertessem az első nehézségeket, melyeknek legyőzése elég biztosítékot nyújthat mindenkinek az iránt, hogy ezen ügy egyesített erővel és kitartással meg fogja szülni áldásos hatását

Es most felosztom munkámat három fejezetre. Az elsőben elmondom azt, hogy mit tartok házi iparnak, s miért nevezem azt, mit annak tartok, egyik legfontosabb közgazdasági kérdésnek. A másodikban felsorolom, hogy mit teremtetünk négy év alatt, s ezt mily erővel, kiknek közreműködésével és anyagi áldozatával.

A harmadikban kimutatom alapos indokolással azt, hogy mit kell tennünk a jövőben, ha csakugyan komoly szándékunk oly jövedelmi forrást nyitni, mely táplál és erősít anyagiilag úgy, mint befolyást gyakorol a nép általános erkölcsiségére és szellemi művelődésére.

A fővárosból.

Budapest, 1879. ápril 7.

Tegnap érkezett a fővárosba Boszniból az Este-zred utolsó számlója, s a fővárosjövátendő azon hideg részvételest, melyet a már régebben visszaérkezett este iek iránt tanusított, rendkívüli fényt fejtett ki fogadásukra. Déli fél 12 óra-kor érkeztek meg az occupáló hősök. A város budai oldalán számtalan zászló, az ablakokban aggatott szőnyegek, a Duna mindkét oldalán és a lánchidon ezernyi néptömeg vár az érkezőket. Az arcokon mindenütt öröm és vidámság honolt. Végre feltűnt a láthatáron a hajó, mely a szülőnek gyermekét, a nőnek férjét, a testvérnek testvérét hozá magával, s leirhatlan lón az öröm, mely a nagy tömeget átjárja. A hajó egy emelvényén ott állt a tisztukar a teljesített kötelesség által nyújtott önértetes magatartással. Mindeniknek csün-gődt mellén a harci érem, de mennyeit többséért ennél az a pár könnyecse, melyet a boldog viszontlátás és a büszke öröm sajtol ki egy-egy szeretettel mosolygó nő szemből. A fedélzetten állott a legénység, a sok viszontagság és szenvedéstől megbarnulva, megsoványodva, megrongyosodva, de azért boldogságot sugárzott minden arc.

Minden szem az ő szeretettjét keresé s ha a nagy néptömegben feltalálá, egy intés és egy könny mindkét részről és ezen perc elfeledteté a szegény katonával minden ott élt szenvedéseit. A kikötőben a fő polgármester és az összes tábornoki kar fogadá az érkezőket. Innen a lánchidon keresztül Budára vonult a csapat, követe a nagy tömeg ujongásától. A lánchidon egy igen kedves jelenetnek voltam tanuja. A mint a csapat keresztül haladt, egy fiatal főhadnagy, ki szintén kivont karddal vezénylő osztályt, megpillantá szép ifju nejét. Egy pillanat alatt feledve lón minden katonai reglement, a kard nüvelyébe, s a nő a férj karjaiba repült. Miután egymást össze vissza csókolták, a fiatal tiszt karjára fűzte kedves nejét s úgy ment a nép tömeg éljenzése között csapata után. Természetesen az ezredes és tábornok urak jóízűen mosolyogtak a fiatal hős örömen.

Budára érkezve kiadott a parancs, hogy a legénység részére a „Két nyul“ kaszárnyában a tiszt urak számára pedig a vigardában vár az ebéd és ezután kiadott a „mehetsz!“

Ekkor kezdődött még csak az igazi élet!

Egy pár perc múlva mindenki megkapá a magáét, a gyermek szülője, a férj neje, a testvér testvére keblén sirá el a boldog viszontlátás örömkönnöit.

Lassanként kitisztult a tér s még csak azok maradtak hátra, kik kevesebb jogcímrel bírván, magukat a várva várt hős karjai közé dobni, a háttérben csendesen várakozának, míg a sor rájuk kerül. Végre eloszlován a tömeg, itt egy szerelemittas pesztosnka döl egy „gémeiner“ ur karjaiba, amott egy dalás szakácsnő szorongat egy „wirklicher führer“ ur, megragadó zinekek ecetelva a boszniai szenvedéseket, s minden irányban nyilvánuló nélkülözéseket; természetesen a szerelmes hölgy siet vigasztalni megsoványodott hősét édes pirulással jelentvén ki, hogy jövőben nem lesz hiány semmiben, mert ő honleányi kötelemnek ismerendi kárpótlást nyújtani a hazáért küzdő hősének. — Köszönettel lón fogadva a nagylelkű ajánlat.

A „kétnyul“ kaszárnyában dusan megvendé-gelték a legénységet s azután mindeniknek egy egy ezüst forint adatot ajándécul.

Ennyi kárpótlás nyújtottat ezen odiosus hádjáratban átél szenvedéseikért, de ki nyújt kárpótlást a sok hiában elhult vérért és sok elesett magyar hőstért?!

Dobay János.

Helyreigazítás.

Tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapja 29. számában „A háziipar-egyesület kiállítása Sepszi Szentgyörgyön“ c. megjelent cikkére vonatkozólag kérem megjegyzéseimet becsés lapjába felvenni. Nevezett cikkirő ur egy érdekes udjónsgot említ fel, — nevezetesen az első nyomott szöveget, melyet elég pontosan készültnek jelez, de annak színtartósságát kétségbe vonja. — Az első állításra, hogy elég pontosan lett volna készítve, bátorodom azt megjegyezni, hogy a formákatSándor I. helybeli lakos készíté s mint első készítménye hibátlan s így elég pontos nem is lehet; de a mi a színtartósságot illeti, egész szakértői meggyőződésémmel állítom, hogy t. cikkirő ur tartó-sabb és jobb színt sehol a föld kerekéségén előáll-lítva nem fog tapasztalni. — Kérem egyszersmind tudomásul venni azt, hogy a festő s nyomatási intézet 500 fnt államsegéllyel létesült s hogy az intézet minden néven nevezendő anyagokat oly tartós és szép színre képes festeni, — mint bármely festő intézet bel- vagy külföldön. A sz. keresz-turi műfaragászati intézet előállított tárgyait megragdrának mondja a t. cikk rő ur. Bocsánatot kérek, midőn arra kérem, legyen szives tekintetbe venni azt, hogy a műnél nem a technikai munka a menn-adó az ár kiszabásánál s ha a k-vásárhely. cikkek árával összehasonlítottat tett volna, egy másképen ítélt volna egy oly intézet felett, mely alig egy éves, míg ellenben a kézdi-vásárhelyi három éve, hogy megkezdte működését. A sz. kereszturnit egy háromszéki: Péter Ferenc, a másikat egy stuttgarti Mott vezeti. A székely-kereszturi alig kerül nyolc száz forintba, míg a kézdi-vásárhelyi közel öt ezer forintot emésztett fel. Továbbá kérem azt is tekintetbe venni, hogy Kereszturton minden héten csak két órát foglalkoznak a faragással, míg Kézdi-Vásárhelyen összes idejüket azzal töltik a növen-dékek. Ezen helyreigazításom után egész tisztet-tel maradok a t. szerkesztő urnak kész szolgálja.

Binder Lajos,
gépész-mérnök.

CSARNOK.

Husvétkor.

— Vonathó ással a Szilveszter éji életképre. —

Feltámadás! te dicső, szép eszméje a világal-kotásnak, — mely kifejezed, magadban foglalod egyetlen vigasz szóban azon mérhetlen szenvedésekre a feleletet, melyet úgy neveznek, hogy „emberi élet“.

Mily szép, mily nagyszerű az, mely ez eszmé képzetéhez fűződik. Nincs abban kicsinyes, pó-riás; csak egy van, csak egy lehet: magasztos és szentséges. A gyermeknek úgy, mint a sirba hajló aggnak vigaszt ez; az ifjunak reménye, a dölők-nak büszkesége — és az emberiség egyetemének egyetlen vigasztalója.

Életemnek kalandos utain, Helvécia hótakart hegyeinek aljában előmlő egyik tóükrén uszó haj-on találtam volt egykor egy kedves 10 11 éves leánykát és családját. Az idő már őszre járt. Hulló fa- és virágzerelek szállongtak szét az ősi szőlben, és a fecskék, a világ e legkedvesebb vándorai, — gyülekeztek „jobb hazát keresni túl a tengeren.“

Es ama kis leány busan epelkedve mindig csak azokat nézte s anyjához hajolva azt suttogá neki, hogy ő is elmegy a fecskékkel ugyan, — de azokkal vissza is fog térni.

El is ment a kis leány a fecskék után nem-sokára, honnan ugyan anyja kebelére vissza nem térhetett többé, de azért remélve ment ő els némi vigaszt hagyta hátra a visszatérő fecskéket. — Egyiknek remény, másiknak vigasz. Hej, pedig a mi elmúlt, vissza nem tér soha többé!

Elmúlt gyermekkor és ifjuság reményi nem tértek ti többé soha, soha vissza! s mégis epedünk, vágyunk utánatokat, mint ama kis leány a fecské-kei repülni, s el is megyünk mind s mindnyájan reméljük, hogy hátha! hátha! Pedig nem. Rideg tagadásban áll a valóság előttünk, melynek sötét képét felcitrázzuk ugyan képzeletünk legszebb vi-rágaival, hogy kibékítsük önmagunkkal, s a hideg csontvázon elhervadt virágok hulló szirmait vála-szul fogadjuk önkacérságunk hiu ábrándjaiban.

Ennyi az egész.

Es mégis jól esik nekünk az; jól esik az élet pusztaságában a reménységnek egy zöld váza. — Jól esik vizsgálni birni a kereszténység nagyszerű költészetének legmagasztosab eszméjét, melyet ki-jelent ezen egy szó: „feltámadás“.

— h.

LEGUJABB.

Bécs, ápr. 9. Tirnovából jelenti a „Polit. Correspondenz”: A bolgár nemzetgyűlés elvetette a senatus és államtanács föllállítását ajánló javaslatot; ellenben elhatározta, hogy kis és nagy nemzetgyűlés hívassék össze: az első a rendkívüli, az utóbbi pedig a folyó államügyek elintézésére. A sajtó teljes szabadságát is kimondotta a nemzetgyűlés.

Pétervár, ápr. 9. Az „Agence Russe” jelenti: Minthogy a nemzetközi bizottság egyhangulag ellenezte a tököknek Keleti-Ruméliába való bevonulását, a nagyhatalmak olyan kombinációt kidolgozásra készülnek, amely a vegyes megszállás helyét pótolhatja.

A csár holnap fogadja Alvensleben grófit, a ki át fogja nyújtani megbízó levelét.

KÜLÖNFÉLEK

— Nyéki színtársulata a husvéti ünnepeket még városunkban tölti. Az előleges terv szerint Kézdí-Vásárhelyre kellett volna menniük, ma azonban úgy értesültünk, hogy Gyergyó-Szentmiklós nyitva meg kívánja utat a társulatot s az igazgató, ki Gy.-Szmiklósának a régebbi időben is tapasztalt barátságos vendégszeretetét kellően akarta méltányolni, ez utóbbinak adott elsőseget. — A társulat tehát városunkban még két előadást tart: hétfőn „Angyal Bandit” adja, kedden „Házasság rokkantjai” lesz. Felhívjuk közönségünk pártolását még e két előadásra.

A pestis megszűnése. Az osztrák-magyar és német kormányok, mint jelentik, megegyezéssel elhatározták, hogy a pestis ellen annak idején életbe léptetett rendszabályok legnagyobb részét megszüntetik. — Csak a volt járványos területekről közvetlen érkező provenienziákat vetetnek alá kevésbé terhes felülvizsgálatnak. A kormányok az idevonatkozó megszűntető rendelkezéseket a legközelebbi napokban teszik közzé. Az Asztrakában időző orvosok azt az utasítást kapták, hogy még egy zár-értekezletet tartván, térjenek haza.

— Nihilisták Bécsben. A bécsi rendőri igazgatóság a minap reggel 5 és 6 óra közt 5 egyetemi tanult, — orvosnövendékeket és technikusokat — szocialista ösztökölések gyanúja miatt elfogott. Azt mondják, hogy a tanulóknak szoros összeköttetésben állottak a nem rég Lemberg és Krakóban felfedezett nihilista törekvésekkel. A vádlottak, kik közül 4 orosz lengyel, és egy szerb nemzetiségű, már 1877-ben hasonló okokból le voltak tartoztatva és a bécsi törvényszéknek kiszolgáltatva. Innen rövid vizsgálati fogság után a lemerpi törvényszék adták ki őket. Bécsben való újabb tartózkodásuk alatt szoros, de azért feltűnés nélküli rendőri felügyelet alatt állottak és valószínűleg ezen felügyelet eredményezte elfogatásukat. A náluk azonnal megejtett házmórtózással alkalmával sok „szocialista irányú iratot” és orosznyelvű nyomtatott felhívást találtak náluk, valamint forradalmi tartalmú költeményeket Sejcenkotól. Az elfogottak közt az elsőnek látszik egy bizonyos Pertucinszky nevezetű ki a szocialista párt lelkesült tagja. A tanulókat reggeltől éjlel 11 óráig, kevés megszakítással, kihallgatásnak voltak alávetve.

— A tükrök hadiszolgálatban. Pearson ezredes, hír szerint tükrök segélyével ösztökölésben van Tenedos várral. Ebben különben semmi hihetetlen nincs, a gondolat nem is új. Már Nagy Sándor, midőn a hajóhada a perzsaöböl mentében vitorlázott, tükrök segélyével előre tüntette föl a megteendő utat. Még az északamerikai indiánok is hasonló, természetesen kezdetleges eszközök használtak. Az oroszoknál Szabasztopolban a tükrök hasonló szolgálatokat tettek. A heliograph, mely a mi nap-sugár szegény éghajlatunk alatt alig lenne használható, az indiai csapatoknál már régen meg van honosítva.

— Nyugtalan fő. Lenbach Ferenc müncheni festő, kit Vilmos császár meghívott, hogy Bismarck két képét (egyiket a nemzeti képtár, másikat a császár számára) készítse el, négy különféle vázlattal tért vissza Münchenbe, hogy ott nyugodtan készíthesse művét. A kancellár erős körvonala fejeének felvétele annál nehezebb volt a művészre nézve, mert egy percre se sikerült neki a kancellárt nyugodt ülésre bírn. Kénytelen volt az eredetét az ebédnél tanulmányozni, melyre Lenbach meghívott. A hogy tanulmányait napfényben is folytathassa, a kancellárt a birodalmi gyűlésen figyelte meg.

— Egy szép leány öngyilkossági kísérlete. Nagyváradon szombaton nagy izgatottságot szült S. polgár fogadott leányának öngyilkossági kísérlete. A fiatal alig 18 éves leány, kit kiváló szépsége, ahol csak megjelent, mindenütt feltűnővé tett, pisztolylövéllel akart véget vetni életének, de a golyó nem találta szívet s még remény van megmentéséhez. Azt hiszik, hogy reménytelen szerelem vezette a szomorú lépésre. Egy időtáta folyást buskomor volt, de bajáról egy szót sem szólt még legbi zalmasabb barátainak sem.

Adakozások a szegedi árvázkarosultak javára.

Mihály István kir. adófelügyelő gyűjtő ivén adakoztak: Mihály István kir. adófelügyelő 2 frt 50 kr. Müller Jenő kir. adófelügyelő helyettes 50 kr. Rákossy Károly kir. adófelügyelő helyettes 1 frt. Lekly Károly vezető számtiszt 1 frt. Rasztaievsky Eusztách számtiszt 50 kr. Abós Sándor 50 kr. Összesen 6 frt.

Dónáth József id. kir. törvényszéki elnök gyűjtőívén a kézdí-vásárhelyi kir. törvényszéki tagjai adakoztak: Id. Dónáth József törvényszéki elnök 15 kr. Kovács Károly törvényszéki bíró 5 frt. Mátéfi Károly trvszbiro 2 frt. Szacsavay Sándor 10 frt. Balog Izra 5 srt. Szancsali Antal 2 frt. Benkő Pál 3 frt. Pap Adolf 3 frt. Vass János 2 frt. Bodor János 1 frt. Székely László 2 frt. Szabó István 2 frt. Orbay Mátyás 1 frt. Szotvori József 5 frt. Pünkösti Albert 2 frt. Dobay Lajos 1 frt. Sohóm Miklós 2 frt. Finta János 1 frt. Baritz Antal 1 frt. Demény Ferenc 1 frt. Gyöngyösi Ferenc 1 frt. Bodosy Imre 20 kr. Bedő István szolga 1 frt.

II-ik közlemény a Szeged város és vidékére szére hozzá meggyűlt adakozásokról: Bartha András pénzügyi biztos gyűjtése a pénzügyi szemetnél 57 frt. Potsa Izabella 5 frt. Kovács István k.-vásárhelyi k. járásbíró gyűjtése 26 frt. és 1—5 frankos román bankjegye 26 frt. A sepsi-szentgyörgyi kir. adóhivatal személyzete 3 frt. A háromszéki kir. felügyelő 6 frt. Tompa Albert 5 frt. „Háromszék” szerkesztőség 12 frt. 24 kr. Kir. törvénysz. elnök Dónáth József ur gyűjtése 66 frt 20 kr. I közlemény 669 frt 17 kr. Összesen 849 frt 16 kr. Sepsi-Sztygyörgyön, 1879 ápril hó 9-én. Potsa József főispán.

Érték- és váltó-árjolyam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén ápril 7.

Magyar aranyáradék	88.60
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	—
„ II.	120.10
„ keleti vasut II. kibocs. államkötv.	78.40
„ 1876. évi államkötv.	68.50
„ vasuti kölcsön kötvény	105.—
„ földtehermentesítési kötvény	83.40
Temesvári „	79.25
Erdélyi „	78.—
Szólódézmaváltsági „	85.75
Osztrák egys.-államadósság papírban	65.05
„ ezüstben	77.20
„ aranyáradék	65.70
„ 860. államsorsjegye	77.65
Osztrák nemzeti bankrészvény	118.—
„ hitelintézeti	8.10
Magyar hitelbank	247.50
Ezüst	267.25
Cs. kir. arany	5.59
Napoleon d'or	9.34
Német birodalmi márka	57.60
London	117.20

Felolós szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Sz. 107/1879.
ár

Arverezési hirdetés.

Sepsi-Szentgyörgy rendezett tanácsa város árvaszéke által ezennel közhírré tétetik, hogy Kovács Sámuelnek kiskoru gyermekeivel fele részben közös, a sepsi-szentgyörgyi 19 számú telekjegyzéknyvben A 4 alatt 45 103, 104, 105, 3866, 3867/a, 4037, 4038, 4039, 4147, 4148, 4149/b, és 4070. helyrajzi szám alatt foglalt. 256 frt, 2800 frt, 89 frt, és 32 frtba becsült ingatlanai, valamint az ujlibucz utcai 1517 frtba becsült pusztá telke. az osztály kereszttől vitéle tekintetéből, az érdekelt felek kérésére f. év. május hó 2-án d. e. 9 órakor a városi árvaszéknél tartandó önkéntes nyilvános árverésen telekkönyvi tessenként, de semmi esetre becsáron alól elfognak adatni.

Az árverezési feltételeket venni szándéko zók alóliit árvaszék irodájában, a hivatalos órák alatt megtekinthetik és lemasolhatják.

Sepsi-Sztygyörgyön, 1879 ápril 4-én tartott üléséből a városi árvaszéknek.

Császár Bálint,
árvaszéki elnök.

Árlejtési hirdetés.

Az általam elvállalt n.-borosnyói község ház építéséhez szükséges asztalos-, festő-, lakatos- és üvegezési munkálatoknak, valamint érc-kályhák berendezésének árlejtés utjání elvállalásra 1879. évi május 4 dikén délelőtt 9 órára minden vállalkozni szándékozó szakértőt saját lakásomra tisztelettel meghívok.

Nyomatott Pollák Mórál Sepsi-Szentgyörgyön

Az összes kikiáltási egyetemes munka-ár: 6774 frt 25 kr, vagy

a) külön asztalos- és festőmunka 2827 frt 09 kr.

b) lakatos munka és ércneműek összesen 3505 frt 10 kr,

c) üveges munka 442 frt 06 kr.

Vállalkozni kívánók értesítettnek, hogy akár az egyetemes munkára, akár különmemű egyes munkára vállalkoznak, és az ellátalni kívánt munka jelzett ár összegének 10% át az árlejtés előtti órákban letenni köteles. Egyébb feltételek, u. m. terv, munka sorozat és költség vetés addig is naponta délután 3 órakor kezve saját házámmal bár mikor megtekinthető.

Kézdí Vásárhelyt 1879. április 10-én

Cseh István,
építész.

Finom DIOFA-FOURNIROK

olesó árban kaphatók

PAPP FERENC

butorgyárosnál Brassóban

Ugyanott egy jókarban levő csinos ruganyos kocsí

jutányos árban eladó.

Ertekeketni PAPP FERENC,

butorgyárossal.

(Brassó, klastrom utca 2)

Szépség!!

Az arcszín fiatal üdesége!

Felülmulhatlan és nélkülözhetlen szappannak bizonyult be és általánosan elismertett hölgyek és urak által a kitűnő párisi Dr. LEJOSSE-féle

SAVON RAVISANTE

ez a legjobb és leghirvesebb mosdószappan a világon; a ki egyszer megkísérlete, az soha többé nem használ más szappant.

A hatás biztosítottatik.

— Egy darab ára 50 kr. —

: — — — — —

Felülmulhatlan bőrszépítő szernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve a hivatalosan megvizsgált, kitűnő ártalmatlan valódi

Ravissante

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Ezen világhírű bőrtisztító szer valamennyi szépség szer között leghirvesebb és leghatásosabbnak bizonyult szepők, napégés rezesség, sárga foltok, valamint minden bőrtisztítá lánsg biztos eltávolítására.

A RAVISANTE az arcszínnek feltűnően szép halvány rózsaszínű, báronyszerű fiatal üdösséget ad, a bőrt és kezeket vakító fehérségűvé és gyöngéddé teszi, hűsítő és felüdítőleg hat a gyöngéd bőrt szerez, a legkésőbbi öregségig

Budapestben valódi minőségben kapható Török József gyógyszerész úrnál királyutca 7 szám. Sepsi-Szentgyörgyön Ötves Pál és Betegh Bálint urak gyógyszerészárban.

Központi szétküldési raktár: Schwarc Henrik-nél, (Budapest, muzeum-körut 41. sz.) 34—50